

Οδικός Χάρτης ή τουρκική παγίδα; ...

Θριαμβολόγησαν τις τελευταίες ημέρες τα φιλικά στην κυβέρνηση έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ μαζί με συγκεκριμένους ιστότοπους «αμυντικού», κατά δήλωσή τους, περιεχομένου και με φιλικούς στην κυβέρνηση πρωινούς σχολιαστές, για τον «Οδικό Χάρτη» που ανέλαβαν να συντάξουν οι Υπουργοί Άμυνας Ελλάδας και Τουρκίας ως αποτέλεσμα της επίσκεψης του κ. Τσίπρα στην Τουρκία.

Θεωρώ ότι εάν πρόκειται για έντονη επικοινωνιακή προβολή μιας νεφελώδους προσπάθειας συμφωνίας κάποιων επιπλέον Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης(MOE), σε συνδυασμό με τη συνέχιση των αέναων (αισιώς ήδη μετράμε 60 γύρους) διερευνητικών συζητήσεων σε επίπεδο εμπειρογνομώνων και τεχνοκρατών/στρατιωτικών των Υπουργείων Εξωτερικών και Άμυνας, τότε δεν πρόκειται για κάτι το καινούργιο και, υπό προϋποθέσεις, δεν θα μας βλάψει. Και τονίζω το «υπό προϋποθέσεις» **διότι, πρώτον**, εξαρτάται από το περιεχόμενο των επιπλέον MOE τα οποία θα συμφωνηθούν **και δεύτερον**, έχει διαπιστωθεί ότι μόνο η δική μας πλευρά αυτοδεσμεύεται στην εφαρμογή τους, ενώ η έτερη τα

σέβεται κατά το δοκούν (βλέπε μορατόριουμ διεξαγωγής ασκήσεων κατά τους θερινούς μήνες και των εθνικών/θρησκευτικών εορτών).

Εάν όμως πρόκειται για κατάρτιση «οδικού χάρτη» στον οποίο θα συμπεριληφθούν και θα εξεταστούν όλα τα θέματα που κατά καιρούς έχει θέσει η Τουρκία, τότε απλά πέσαμε σε μια καλοστημένη τουρκική παγίδα που θα βλάψει σημαντικά την χώρα μας. Εξηγώ τους λόγους:

1. Κατ αρχάς, ένας «οδικός χάρτης» εξ ορισμού περιγράφει τις ενέργειες ή τα βήματα που θα μας οδηγήσουν σε κάποιο επιθυμητό αποτέλεσμα, συνήθως σε κάποια συμφωνία ή συνθήκη. Θα ήταν χρήσιμο να μας εξηγήσει η Κυβέρνηση και ο ΥΕΘΑ ποιο είναι αυτό το προσδοκώμενο αποτέλεσμα για την Ελλάδα σε αυτήν την περίπτωση. Ελπίζω όχι σε μια νέα Συμφωνία των Πρεσπών!!!

2. Σύμφωνα με την πάγια επίσημη θέση της ελληνικής πλευράς, η μοναδική διμερής ελληνο-τουρκική διαφορά είναι η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος, μία διαφορά η οποία έρχεται από το παρελθόν και που η φύση της ενδεχομένως να έχει ήδη ξεπεραστεί καθώς πλέον μιλάμε για ΑΟΖ. Όλα τα υπόλοιπα θέματα (Αιγαίο, Κυπριακό, Θράκη, γκριζες ζώνες, καθεστώς νήσων, κλπ) είναι διεθνή θέματα ή μονομερείς, αυθαίρετες και αβάσιμες τουρκικές αξιώσεις και διεκδικήσεις σε βάρος μας, τις οποίες και απορρίπτουμε.

3. Ο πάγιος στόχος της Τουρκίας είναι να δημιουργήσει ένα «πακέτο θεμάτων» (δηλαδή στη πραγματικότητα τουρκικών διεκδικήσεων) με την Ελλάδα, όπως το Αιγαίο, ο εναέριος χώρος, τα χωρικά ύδατα, το καθεστώς των νησιών, η Θράκη, οι μουφτήδες, κλπ τα οποία η Ελλάδα θα κληθεί (ή συρθεί) να συζητήσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Αυτή η «συνολική διαπραγμάτευση» είναι η μέγιστη επιδίωξη της Τουρκίας. Αυτό επιδιώκει με τις κρίσεις χαμηλής έντασης, αυτό επεδίωκε στα Ίμια το 1996. Ο εξαναγκασμός της Ελλάδας σε διαπραγματεύσεις εφ' όλης της ύλης συνιστά την πραγματική κεφαλαιοποίηση των «κρίσεων και εντάσεων» που δημιουργεί ή κλιμακώνει στο Αιγαίο και την ΝΑ Μεσόγειο.

Η πραγματικά επιδέξια ελληνική διπλωματία έχει κατορθώσει από το 1922 μέχρι τώρα να εμποδίζει με επιτυχία αυτή τη κεφαλαιοποίηση των κρίσεων και τη διαπραγμάτευση των «θεμάτων» (σχεδόν πάντα καθαρά ελληνικών) που θέτουν κάθε φορά οι Τούρκοι. «Αφελείς» ή «καλόπιστοι» σχολιαστές, δημοσιογράφοι ή «πολιτικοί» αντιδρούν και

απαξιώνουν αυτή την σταθερή αποφυγή διαπραγματεύσεων που κατορθώνει η ελληνική εξωτερική πολιτική.

Θα πρέπει όλοι να αντιληφθούν ότι εφόσον δεν υπάρχουν ελληνο-τουρκικές διαφορές για διμερή διαπραγμάτευση, τότε αυτό που υπάρχει είναι μόνο τουρκικές διεκδικήσεις σε βάρος της Ελλάδος, κι **όταν διαπραγματεύεσαι τις διεκδικήσεις των αντιπάλων σου κάτι τελικά θα αποδεχτείς και θα «αφήσεις» στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων». Δεν υπάρχει διαπραγμάτευση με σκοπό την άρνηση, ούτε την «φώτιση» της άλλης πλευράς.**

4. Η επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης δεν αποτελεί ελληνο-τουρκική διαφορά. Είναι ένα διεθνές θέμα καταπάτησης θρησκευτικών ελευθεριών για το οποίο η Τουρκία είναι κατηγορούμενη από ΗΠΑ και ΕΕ. Με λογική παζαριού μας σπρώχνουν σε μια καλοστημένη παγίδα όπου η Χάλκη συνδέεται με το θέμα των μουφτήδων στη Θράκη, ένα καθαρό ελληνικό εσωτερικό θέμα που αφορά τους Έλληνες μουσουλμάνους. Αυτός ο ελιγμός για τους Τούρκους έχει μόνο κέρδη.

5. Η αποκλιμάκωση της έντασης δεν είναι δύσκολη γιατί η κλιμάκωση και η ένταση με την Τουρκία είναι δημιούργημα του κ. Καμμένου από το 2016 για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους. Ο πρώην ΥΕΘΑ έκανε κάθε προσπάθεια για την δημιουργία έντασης με στολές, τζάκετ, πτήσεις και επιθετικές δηλώσεις και ενέργειες πιστεύοντας ότι αυτό τον ευνοεί δημοσκοπικά. Αυτό ήταν εμφανές σε όλους και έγινε με την παρότρυνση ή με την ανοχή του κ. Τσίπρα, ο οποίος τον άφηνε να παίζει «στρατιωτάκια» προς όφελος, όπως τελικά αποδείχθηκε του ΣΥΡΙΖΑ. Γρήγορα οι κ.κ. Κοτζιάς και Παυλόπουλος, επίσης με την ανοχή του κ. Τσίπρα, δημιούργησαν μια ένταση που κατά τη γνώμη τους θα βελτίωνε την «πατριωτική» εικόνα τους στα μάτια του λαού μας (η εποχή των δηλώσεων για «κότες» και «Μολών Λαβέ» από το Κολωνάκι), στην οποία όμως οι Τούρκοι προθύμως ανταποκρίθηκαν και πλειοδότησαν, και αυτοί για λόγους εικόνας, αξιοπιστίας και κύρους κυρίως προς το εσωτερικό τους. Οι οκτώ Τούρκοι στρατιωτικοί και οι δυο Έλληνες όμηροι ήταν απλά επεισόδια της κρίσεως η οποία ξεπέρασε τους Έλληνες πρωταγωνιστές της, που γρήγορα «λούφαξαν» και προσέφυγαν σε δικαστήρια, διεθνείς οργανισμούς και συμμαχούς.

Η αναχώρηση του κ. Καμμένου από το ΥΠΕΘΑ προσφέρει από μόνη της μια ευκαιρία αποκλιμάκωσης. Οι σχέσεις των δυο Υπουργείων Άμυ-

νας μπορούν να αποκτήσουν την χαμένη αξιοπιστία τους, αν και η στενή συνεργασία Καμμένου - Αποστολάκη τα τρία τελευταία χρόνια έχει βλάψει σημαντικά την αξιοπιστία του νέου ΥΕΘΑ στο εσωτερικό και κυρίως στο εξωτερικό. Τα λοιπά, περί σχέσεων των δυο Υπουργών, κοινών αμερικανικών καταβολών, γνωριμιών και συνυπηρετήσεων καθώς και γραμμών επικοινωνίας που θα αποκατασταθούν (ενώ πάντα υπήρχαν) είναι χαριτωμένες προσεγγίσεις και ανάλαφρες αναλύσεις καφενειακού επιπέδου, προοριζόμενες για την δημιουργία εντυπώσεων σε αδαείς και για ψηφοθηρική κατανάλωση.

Τέλος δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο ελληνικός λαός έχει αποφασίσει να διατηρεί ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις, για να υλοποιείται εκτός των άλλων και η αποτροπή των δυνητικών αντιπάλων της χώρας και για να μη μας ρυμουγκούν οι όποιοι «γείτονες» σε διαπραγματεύσεις σε βάρος των εθνικών συμφερόντων μας.

Δυστυχώς στη φάση αυτή αισθάνομαι ότι για πρώτη φορά μας οι Τούρκοι μας «σέρνουν», εθελοντικά αυτή τη φορά, σε διαπραγματεύσεις. Δεν είμαι ιδιαίτερα αισιόδοξος και πεπεισμένος ότι οι κινήσεις του κ. Τσίπρα είναι προς την κατεύθυνση της διασφάλισης των εθνικών συμφερόντων.

Εύχομαι οι ιθύνοντες, με πρώτο τον κ. Πρωθυπουργό να αντιληφθούν τα όρια και τους κινδύνους του ψηφοθηρικού εγχειρήματός τους. Δεν ξέρω εάν το καταλαβαίνουν και εάν μπορούν να το μετατρέψουν σε πλεονέκτημα για τη χώρα μας.

Δεν αντιλαμβάνομαι επίσης την απουσία του Υπουργείου Εξωτερικών με την μακρόχρονη εμπειρία στη διπλωματία από αυτή την «προσέγγιση». **Η Άμυνα και η Διπλωματία αλληλοσυμπληρώνονται, δεν αλληλοαναιρούνται.**

Ελπίζω ότι οι Υπουργοί Άμυνας δεν θα «συνεργαστούν» σε βάρος τελικά των ελληνικών συμφερόντων, αν και μετά την Συμφωνία των Πρεσπών διατηρώ σοβαρές επιφυλάξεις.

‘Για μια Ελλάδα υπερήφανη και ισχυρή’

**Στρατηγός Μιχαήλ Δημητρίου Κωσταράκος
Επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ
π. Πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής της ΕΕ.**